

„K dosažení úspěchu je vedle kvality a sebevědomí potřeba i pokora a respekt k soupeři,“ říká reprezentační trenér Miroslav Beránek.

O Miroslavu Beránkovi, současném asistentovi trenéra reprezentace v kopané, můžeme bez jakékoliv nadsázky napsat, že svými úspěchy se již dnes zařadil mezi nejlepší trenéry v české historii. Vždyť spolu s Karlem Brücknerem a svými svěřenci získali při působení u výběru českých nadějí do 21 let v roce 2000 titul vicemistrů Evropy. Že to nebyl úspěch náhodný, potvrdili o dva roky později získáním titulu evropských šampiónů v této věkové kategorii. Proto nikoho nepřekvapilo, že byli jmenováni do funkce „kormidelníků“ u české reprezentace. Jejich psychologie a cit pro skloubené zlosti zkušených hráčů a dravosti mladíků z bývalé „jedenadvacitky“ vedly k dosažení dalších mimořádných výsledků. Ještě dnes máme před očima skvělé tažení na EURO 2002, které skončilo až nešťastnou prohrou v semifinále s Řeckem... Velkou satisfakcí na zklamání duše bylo uznání od všech odborníků, že Češi hráli nejatraktivnější kopanou. A můžeme pokračovat. Po šestnácti letech se pod jejich vedením dostává český „národák“ přes zrádnou kvalifikaci a následnou baráž s Norskem na závěrečný turnaj Mistrovství světa v Německu. To je obrovská výzva... zvláště, když se česká reprezentace momentálně nalézá na druhém místě světových tabulek reprezentačních výběrů, hned za Brazílií.

Exkluzivní rozhovor byl domluven při podzimním zápase výběru Městské části Prahy 16 s týmem rockerů – Spark, za které dnes osmačtyřicetiletý bývalý hráč pražské Slavie velice často hraje, a uskutečněn byl v době, kdy probíhalo rozložování na ME 2008 a vrcholila organizační příprava na světový šampionát, který bude zahájen 9. června.

Nejdřív mi dovoľ, abych Tobě a celé české fotbalové reprezentaci pogratuloval k postupu na Mistrovství světa v kopané, do jehož zahájení zbývají ještě dlouhé čtyři měsíce. Toto období vypadá relativně klidně. Jaká je ale skutečnost? Co všechno momentálně realizační tým, včetně Tebe, dělá a připravuje?

Momentálně řešíme především koordinaci několika věcí spojených s přípravou, závěrečným soustředěním a vlastním šampionátem. Byl potvrzen výběr ubytování pro

výhodu v tom, že je dlouhou pohromadě. Má velice zkušeného a kvalitního trenéra, který systematicky buduje americkou reprezentaci šest let a má možnost velkého výběru hráčů. Můžeme se určitě obávat jejich sebranosti. Ghanu aktuálně vidíme na Africkém poháru, který přenáší Eurosport, kde jí ale chybí 2 až 3 klíčových hráčů. Díky probíhajícímu poháru mají opět výhodu, že jsou minimálně 3 týdny pohromadě a mohou se připravovat. Itálii není třeba představovat, jelikož se jedná o jeden z nejlepších týmů nejen v Evropě, ale i na světě. Myslím si, že budou mít ty nejvyšší ambice a společně s námi jsou papírovými favority skupiny. Fotbal se v současnosti velice vyrovnal a je potřeba se patřičně koncentrovat na každého soupeře. Aby sportovec nebo tým dosáhl úspěchu na takto velké akci, jakou šampionát konaný jednou za čtyři roky bez sporu

mohu říct, že spolupráce je výborná. Svoji trenérskou kariéru jsi začínal v rakouském Gmündu v roce 1991, kde jsi zároveň končil i svoji dráhu aktivního fotbalisty. Jak náročný to byl přechod? Otázku musím upřesnit, jelikož přechod nebyl tak náhlý, ale postupný. Od roku 1991 jsem pokračoval jako hráčský trenér, takže jsem se spíš takovým nenápadným přesunem dostal od hráče k trenérovi. V prosinci 1993 přišla nabídka, která se neodmítá, že bych mohl dělat asistenta ve Slávii. Tehdy jsem se dostal definitivně mezi trenéry.

Nechtěl bys ještě v budoucnu absolvovat nějaké zahraniční trenérské angažmá?

V současné době jsem se jednoznačně rozhodl věnovat veškeré úsilí reprezentaci a jejímu postupu na MS, tzn. že jsem odsunul trénování na klubové úrovni stranou. Chtěl jsem být u toho, až náš tým postoupí na šampionát do Německa, což se mi splnilo. Teď budeme absolvovat vrcholnou akci a vše je otevřené, všechno se ukáže, jestli nějaký zájem bude... Podobná nabídka je ale jak pro hráče, tak i pro trenéra vždy velkou výzvou...

Jsi trenér, který dal v lize příležitost několika talentovaným hráčům, kteří se následně uplatnili v některých renomovanějších českých i zahraničních klubech. Umenujeme např. brankáře Čecha, ale i třeba jednoho z nejtalentovanějších a zároveň nekontroverznějších fotbalistů Jana Šimáka. Sleduješ jeho snahu o návrat do vrcholové kopané po absolvování protialkoholické léčby, jsi s ním v nějakém kontaktu?

S Honzou jsem toho prožil dost a dost, ať v Blšanech, nebo v reprezentační jednadvacítce. Jeho boj a snažení vrátit se do vrcholového fotbalu sleduji hlavně z novin nebo od kolegů trenérů ze Sparty. Jinak s ním v současné době v kontaktu nejsem. Samozřejmě mě mrzí, jak nešťastně nastartoval s kariérou, kterou měl výborně nastartovanou. Na druhou stranu mě těší, že v sobě našel dostatek sil, dokázal zvládnout svůj vnitřní boj sám se sebou a pokouší se vrátit. Přeji mu, aby vše zvládl nejen ve fotbale, ale aby zvládl i přechod do civilního života, to si myslím, že bude pro něj to nejdůležitější.

Vzpomínáš často na své hráčské působení v pražské Slávii?

Do Slávie jsem přišel již jako zkušenější hráč ve svých sedmadvaceti letech a na své pětiléte angažmá vzpomínám velice rád, jelikož jsem se dostal do jednoho z nejslavnějších českých klubů. Rád vzpomínám i proto, že jsem zde poznal několik skvělých trenérů, od kterých jsem načerpal hodně inspirace a zkušeností pro své budoucí působení na lavičce.

Pravidelně hraješ za tým rockerů Spark. Jak jsi se k tomuto „vedlejšímu“ dostal?

Účinkování v týmu Spark není ani tak o fotbale, jako o setkání s kamarády – hudebníky, kteří chodí na naše zápasy a my zase na jejich koncerty. V týmu působí i celá řada mých fotbalových kamarádů – Láďa Vízek, Zdeněk Peclínovský a další. Máme společný zájem, při kterém zažijeme hodně srandy a příjemně se odreagujeme. To je ten hlavní důvod, proč se setkáváme a společně hrajeme v dresu Spark.

Budeme se těšit, že se na podzim opět setkáme při zápase výběru Městské části Prahy 16 proti týmu rockových hvězd Spark a že třeba také nastoupíš jednou za výběr šestnáctky.

Já se také těším a doufám, že zase budu ve vítězném týmu.

Ptal se Karel Hanzlík



Miroslav Beránek při rozhovoru...

mistrovství, který je podobný tomu při evropském šampionátu v Portugalsku. Výběr padl na objekt, který je v klidné oblasti na břehu jezera Wiesensee nedaleko Frankfurtu. Jedná se o hotel Lindner. Hráči by zde měli ke své pohodě najít vše potřebné. Aktuálně se realizační tým zabývá dolaďováním posledních podrobností a přípravou na dvě utkání, která se odehrají v Turecku. Zápasy se budou hrát v jeden den, a to 1. března z důvodu, že máme velice nabitý program. Jedná se o poslední přípravné utkání před závěrečným soustředěním, které se plánuje na květen. Zároveň proběhlo rozložování kvalifikace na ME 2008, kterého se trenér Brückner účastnil osobně. Dále dolaďujeme detaily závěrečné přípravy v rakouském Seefeldu, kde budeme deset dní v druhé polovině května. V rámci soustředění sjednáváme dvě utkání. Mělo by se jednat o přátelský zápas se Saúdskou Arábií a druhý tým by se měl v nejbližší době upřesnit. 29. května se vracíme do republiky a hrajeme utkání v Jablonci se soupeřem opět s odlišným stylem hry, se kterým se tradičně v kvalifikačních skupinách nesetkáváme, zřejmě asi z Afriky nebo střední Ameriky. A 7. června odlétáme směr Německo. Mimo to soustavně sledujeme jednotlivé hráče, jejich výkonnost, zdravotní stav.

Máte s trenérem Brücknerem již jasno, zda-li se v přípravných zápasech zaměříte více na zdokonalování některých herních variant a nebo na to, že dáte prostor co největšímu počtu hráčů, kteří jsou v širším výběru?

V nejbližším se dvojutkání chceme jednoznačně dát příležitost co nejvíce hráčům, především těm, kteří v předchozích kvalifikačních zápasech nedostali tolik příležitosti. Proto pojedeme do Turecka přibližně 27 – 28 hráčů a všem chceme dát šanci. Proto dva týmy a dvě utkání.

Jak bys charakterizoval naši základní skupinu na MS?

Podle mého názoru patří společně se skupinou, kde je Argentina a Nizozemsko, mezi dvě nejtěžší na šampionátu. V nich z hlediska dalšího postupu budou hrát roli vedle bodů i každý vstřelený gól nebo obdržaná branka.

A jak vnímáš jednotlivé soupeře?

Spojené státy udělaly od roku 1994, kdy hostily MS, obrovský kus práce i díky reklamě, kterou šampionát na jejich území udělal. Důkazem je, že se staly pravidelnými účastnicí MS. Americká reprezentace má

je, je vedle kvality a sebevědomí důležité mít zároveň pokoru a respekt k soupeřům. Na nedostatek pokory a respektu častokrát česká mentalita doplatala. Současná česká reprezentace určitě pokoru a respekt má.

Přijala převážná část reprezentace rozložování naší skupinu s optimismem, či naopak?

Určitě s optimismem, jelikož máme za poslední úspěšná období na čem stavět, hráči hrají v popředních evropských týmech špičkové soutěže a z toho pramení patřičná kvalita.

Co bys osobně považoval za úspěch?

Nemám rád vzletlé řeči. Jsem spíš zastáncem toho, abychom svoji kvalitu potvrdili na trávniku. Samozřejmě mám své sny, které jsou od toho, aby se pokoušely plnit, ale nebudu je konkretizovat, abych je nezakříknu.

Jak bys hodnotil spolupráci s trenérem Brücknerem?

Důležité pro spolupráci ve fotbale jsou nejen vztahy, ale i výsledky. My s Karlem spolupracujeme již osm let. Za tu dobu



...a v dresu Spark v Radotíně

jsem dosáhl několika, myslím si, kvalitních výsledků (stříbro a zlato s týmem do 21 let, 3. místo na ME 2004 - pozn. red.). Teď se nám podařilo po šestnácti letech opět postoupit na MS. Máme podobné názory jak na fotbal, tak i na život. To všechno jsou aspekty, na jejichž základě

Jaká byla sezóna motocyklového talentu

Více jak rok uplynul od rozhovoru s talentovaným, dnes šestnáctiletým závodníkem na silničních motorkách, Patrikem Vostárkem. Držitel ocenění Talent roku 2004 nám tehdy se svým otcem sdělil smělé cíle pro nastávající sezónu. Ta je historií a my o ní můžeme souhrnně napsat a podělit se tak o to, zda-li se sympatické dvojici podařilo plány realizovat.

Rok začal pro Patrika dosti nešťastně. Hned při prvním ostrém startu koncem března, při závodě seriálu Mistrovství Evropy v nizozemském Assenu, si Patrik při hromadné kolizi a následném pádu několika závodníků nešťastně našlápnul kůstku v zápěstí. „Diagnóza byla však upřesněna až čtrnáct dní poté, při kvalifikaci na úvodní závod seriálu Grand prix Španělska v Jerezu,“ upřesňuje otec a manager v jedné osobě Olda Vostárek a dodává: „po prvotní kontrole jsme mysleli, že jde pouze o zhmožděninu, ale když Patrik dojížděl měřené tréninky se sebezapřením, bylo jasné, že jde o vážnější záležitost.“ I přes tyto problémy nastoupila česká naděje s dlahou do kvalifikace. Směle však nebyl konec. Při jednom z okruhů Patrika Vostárka nevybíravým způsobem předjíždí Ital Cortesi. Manévr však nezvládl a padá, zároveň však sráží i našeho smolaře.

I přes veškeré problémy se tým přesunuje do Portugalska, kde se závodník žijící v Radotíně kvalifikuje do hlavního závodu o body do soutěže nejlepších světových silničních závodníků na motocyklech v kubatuře do 125 cm³. Na okruhu v Estorilu však dojíždí až v třetí desítkě konečného pořadí.

Od konce dubna pravidelně absolvuje závody Mistrovství Evropy a Mezinárodního mistrovství Německa. K dosaženým výsledkům Patrik Vostárek poznamenává: „Stabilně jsem dojížděl na bodovaných místech, v průměru mezi 6. až 12. místem. Největšího úspěchu, druhého místa, jsem dosáhl v rámci Evropy při červencovém závodě na mosteckém okruhu.“ Zatím největší úspěch kariéry, kterou začal Vostárek ml. psát od roku 2003, se stal odrazem k dosažení výborných umístění v konečném účtování seriálů.

Další, svůj třetí závod v Grand prix, nejprestižnější světové motocyklové soutěži, Patrik absolvuje na divokou kartu až v srpnu. To se seriál tradičně dostává na Masarykův okruh v Brně a my jsme ho mohli sledovat v televizi. „Patrik odstartoval do závodu z 32. pozice,“ přibližuje začátek závodu jeho otec a pokračuje: „kolo od kola se zlepšoval. Na lepší mašíně, kterou měl v Brně k dispozici, zajel ke konci závodu čtyři kola po sobě hluboko pod dvě minuty jedenáct sekund, což jezdila i česká jednička ve sto pětadvacítkách

Lukáš Pešek. V okamžiku, kdy atakoval bodovaná místa a předjížděl, došlo ke kontaktu se soupeřovou motorkou. Po dramatickém okamžiku vypadalo, že je vše v pořádku, jelikož oba svoje motocykly zvládli... Realita však byla ale jiná,“ říká se smutkem v hlase Vostárek starší. Co se vlastně přihodilo? Při jízdě „kapota na kapotě“ unikla šestnáctiletému talentu brzdová kapalina z uvolněné hadičky. Při nájezdu do zatáčky v rychlosti okolo 200 km za hodinu tak nemohl přibrzdit. Následoval hrůzostrašný pád s několika salty jak motorky, tak závodníka. Zdá se to být neuvěřitelné, ale Patrik vyvázl z karambolu jen s pohmožděnínami a lehkým otřesem mozku. „Snad jsem si tak vybral smůlu na hodně let dopředu,“ přeje si Patrik dnes již s úsměvem v tváři.

Sezónu ale Vostárkovi nakonec mohou považovat za úspěšnou. Podařilo se jim splnit sportovní cíle. Pravidelným pří-



Patrik (č. 87) v čele skupiny při GP v Brně

sunem bodů se Patrik Vostárek v seriálu závodů ME umístil na vynikajícím 8. místě (v sezóně 2004 37. místo - pozn. red.) a v Mistrovství Německa na 11. místě (v sezóně 2004 29. místo - pozn. red.). Dosaženými výkony mladý jezdec potvrdil svůj talent a cit pro závodění.

A jaké jsou výhledy pro sezónu 2006? „Patrik přerostl svými výkony svůj motocykl, což nejnázorněji dokázal v Brně, kde se s půlčlenným lepším motorem snadno držel mezi dvaceti nejlepšími světovými jezdci stopěťadvacítce,“ říká jeho otec a dodává: „k tomu, abychom zajistili kvalitnější motor a pravidelnou účast v Grand prix, je potřeba daleko více finančních prostředků, které tým pana Hanusche již nedokáže přes veškerou snahu zajistit.“ Finanční důvody proto stojí za změnou strategie pro blížící se soutěžní období. „Naše naděje se letos upou na závody Mistrovství světa Superbike WSBK, na třídu Supersport 600, kde se závodí na upravených prodejních verzích motocyklů, které jsou se všemi doplňky podstatně levnější než soutěžní speciály. Tím mají všichni závodníci rovnocennější podmínky,“ vysvětluje Olda Vostárek.

Další informace o závodníkovi a bohatou fotogalerii si můžete prohlédnout na www.vostoy.com.

-kh-

Druhé místo Buldoků na florbalovém turnaji

Na sklonku minulého roku (27. prosince 2005) byl novým sponzorem orbalového klubu Fbk Buldoci GOP Radotín - pojišťovnou F & Young uspořádán velice pěkný turnaj pod názvem F & Young Aegon Cup 2005. Premiéry se zúčastnilo osm družstev. Jelikož přihlášená mužstva byla z rozdílných úrovní české orbalové ligy, znamenalo to zajímavou konfrontaci výkonnosti, zvláště pro orbalisty z nižších soutěží. Družstvo Buldoků se na turnaj svého nového sponzora. I přes enormní úsilí se zápasy v základní skupině radotínským příliší nepodařily. Před posledním utkáním v základní skupině hrozilo, že do čtvrtfinále postoupí až ze čtvrtého místa, což by znamenalo těžkého čtvrtfinálového soupeře. Ovšem po dramatickém souboji s týmem West boys z Plzně, hrajícího 4. ligu, což je o tři ligy výše než hrají Buldoci, radotínští florbalisté uhráli senzační remízu 1 : 1. Tímto nečekaným bodovým ziskem se podařilo postoupit z druhého místa a nasměrovat mužstvo ke konečnému výbornému umístění. Čtvrtfinále mělo šťastný happyend. Buldoci vyhráli nad týmem Aegonu až na samostatné nájezdy 2 : 1.

Snad ještě dramatictější průběh mělo semifinálové klání. Necelou půlminutu před koncem prohrávali orbalisté z Prahy 16 v poměru 1 : 2. Závěrečným tlakem, do kterého každý hráč na hřišti vložil všechny síly, se podařilo ze standardní situace výsledek srovnat a zápas dovést do prodloužení a následně znovu k samostatným

nájezdům. Štěstí na svých hokejkách měli i tentokrát hráči Fbk Buldoci.

Ve finále čekal těžký soupeř hrající Pražský přebor - tým Luxus Praha, který byl papírovým favoritem. „Pochopitelně jsme tento zápas dopředu nezdávali a nastupovali jsme se snahou uhrát co nejlepší výsledek,“ svěřuje se kapitán radotínských orbalistů Ondřej Karna. K průběhu zápasu a k celkovému vystoupení poznamenává: „Držet krok s favoritem se nám dařilo pouze první poločas, poté nás absolutně opustilo štěstí a prohráli jsme 2 : 7. Přesto si myslím, že jsme podali slušný výkon, za který se nemusíme stydět. Ale soupeř byl



Buldoci s pohárem za druhé místo

prostě lepší. Rád bych poděkovat všem našim hráčům, kteří se turnaje zúčastnili.“ Na příští zápas se tým Buldoků chystá až v půli února. Turnaj v rámci dlouhodobé soutěže se bude konat ve sportovní hale v Radlicích, kam radotínští hráči zvou případné zájemce o tento sport, aby se přišli podívat, že orbal je hra, která si s ničím nezadá se svým populárnějším velkým bratrem – ledním hokejem.

Další informace o našem klubu na www.fbkradotin.net.

-kh- a Ondřej Karna